

Č. 2484.

Státní úředníci: I. Je-li určitá služba soukromá rovnocenná co do výkonu určité službě státní podle § 16 nař. č. 666/1920, jest otázkou skutkovou. — II. Je dřívější služba komptoiristy v průmyslovém závodě rovnocenná co do výkonu státní službě berní?

(Nález ze dne 13. června 1923 č. 10.302).

Věc: Alois B. v Ž. proti ministerstvu financí o započítání soukromé služby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — — —

Podle §u 16 vl. nař. z 22. prosince 1920 č. 666 Sb. započítává se služba soukromá nebo soukromé zaměstnání počínajíc dovršením 18 let věku, je-li služba ta rovnocennou službě státní jak co do výkonu, tak i co do vzdělání, předepsaného pro civilní státní službu, o niž jde, a to podle odst. b) dvěma třetinami, jestliže stát ze soukromé služby (soukromého zaměstnání) těží, to jest v případech, ve kterých soukromá služba skýtala příležitost k nabytí praktických zkušeností v takové míře, že přichází pak ve státní službě státní správě k dobru.

Žal. úřad zamítl žádost st-lovu, poněvadž nepovažoval soukromou službu jím vykázanou za rovnocennou co do výkonu.

V tomto směru namítá stížnost, že práce konané v účtárně velikého továrního podniku soukromého a spočívající na stejných zásadách v korespondenci, pracích početních a v účtování, nutno pokládati co do výkonu rovnocenné službě berní, zejména když práce st-lem v kanceláři tkalcovny jako komptoiristou provedené byly ještě složitější a rozmanitější než práce u berního úřadu.

V tomto směru uvážil nss toto:

Za rovnocennou službu co do výkonu lze považovati zajisté službu takovou, která se rovná jak co do povahy, tak co do svého rozsahu a obsahu službě státní téhož oboru. Žal. úřad hledě k povaze služby st-lem v kanceláři tkalcovny konané dospěl k závěru, že tato soukromá služba není rovnocennou službě berní.

Otázka však, zda služba st-lova ve vlastnosti komptoiristy obsahovala výkony téhož druhu a kvality jako služba berní, jest otázkou skutkovou, kterou může nss přezkoumati jen se stanoviska §u 6 zák. o ss, to jest jen co do formální správnosti.

V tomto směru st-l ani v řízení administrativním, ani ve stížnosti neuváděl žádné konkrétní okolnosti, ze kterých by se dalo souditi, že by skutková podstata byla přijata proti spisům nebo že by řízení bylo vadné nebo neúplné, nýbrž stanoví jen proti úsudku a závěru žal. úřadu svůj vlastní subjektivní náror.

Ježto ani nss z moci úřední takových vad neshledal, jeví se stížnost v tomto bodě bezdůvodnou.

Pokud pak st-l k podepření svého stanoviska poukazuje k tomu, že zem. fin. ředitelství postupovalo v jiném konkrétním případě jinak a že se praxe ohledně započítávání soukromé služby později změnila, nemůže st-l z toho dovozovati nějaký subjektivní právní nárok, aby také v jeho případě bylo postupováno stejně.